

Luksemburg, 12 października 2015 r.
(OR. en)

12880/15

COAFR 294
RELEX 796
ACP 137
DEVGEN 181
ASIM 114
JAI 736
COPS 304
MAMA 160
COWEB 104

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady

Data: 12 października 2015 r.

Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 12789/15

Dotyczy: Konkluzje Rady w sprawie migracji
– Konkluzje Rady (12 października 2015 r.)

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady w sprawie migracji, przyjęte przez Radę na jej 3416. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 12 października 2015 r.

Konkluzje Rady w sprawie migracji**Rada do Spraw Zagranicznych, 12 października 2015 R.**

1. Bezprecedensowy kryzys migracyjny i uchodźczy, w obliczu którego stoi obecnie UE, przejawia się gwałtownym wzrostem mieszanych przepływów migracyjnych wzdłuż szlaku wschodniośroziemnomorskiego i zachodniobałkańskiego, równoległe ze stałym przepływem wzdłuż szlaku środkowośroziemnomorskiego. Bałkany Zachodnie znajdują się pod coraz większą presją, podczas gdy inni partnerzy i kraje sąsiadujące¹ z UE, w szczególności Jordania, Liban, Turcja i Irak, w których przyjmowana jest ogromna większość uchodźców syryjskich i osób wewnętrznie przesiedlonych z Iraku – najbardziej odczuwają ten kryzys.
2. Sytuacje kryzysowe w naszym sąsiedztwie i poza nim stanowią główne źródło problemu, jakim są przymusowe przesiedlenia, spotęgowanego innymi negatywnymi czynnikami, takimi jak ubóstwo, łamanie praw człowieka oraz niski poziomu rozwoju społeczno-gospodarczego, i potwierdzają potrzebę kompleksowej i wyważonej zewnętrznej polityki migracyjnej i azylowej UE. W tym względzie Rada z zadowoleniem przyjmuje wspólny komunikat wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej i Komisji z dnia 9 września pt. „Stawić czoła kryzysowi uchodźczemu w Europie: rola działań zewnętrznych UE” i opisane w nim działania jako podstawę przyszłych prac. W tym kontekście Rada potwierdza swoje pełne przywiązanie do praw człowieka, także w odniesieniu do sytuacji kobiet i dziewcząt oraz innych szczególnie zagrożonych osób i grup.

¹ Użycie terminu „kraje” lub „granice” w konkluzjach Rady nie oznacza uznania państwowości.

3. Rada potwierdza swoje zobowiązanie do uruchomienia wszelkich stosownych instrumentów i polityk oraz do wsparcia wysiłków na rzecz przeciwdziałania pierwotnym przyczynom przepływów migracyjnych, w szczególności konfliktom, niestabilności politycznej, łamaniu praw człowieka, niskiemu poziomowi rozwoju społeczno-gospodarczego, w tym brakowi możliwości zatrudnienia, złemu sprawowaniu rządów oraz zmianie klimatu. W tym względzie Rada nadal wspiera inicjatywy dyplomatyczne podejmowane przez ONZ w celu znalezienia rozwiązań konfliktów w Syrii i Libii, poparte działaniami wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej Komisji, Komisji i państw członkowskich.
4. Rada ponownie potwierdza znaczenie ścisłej współpracy z krajami pierwszego azylu, krajami pochodzenia i krajami tranzytu, aby razem rozwiązywać to wspólne wyzwanie.

W tym względzie Rada przypomina o działaniach podejmowanych przez wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą Komisji, Komisję i państwa członkowskie w celu zwiększenia wsparcia dla Jordanii, Libanu i Turcji, a także Bałkanów Zachodnich. Rada z zadowoleniem przyjmuje wyniki Konferencji Wysokiego Szczepła w sprawie Szlaku Wschodniośródziemnomorskiego i Zachodniobałkańskiego, która odbyła się w dniu 8 października 2015 r. w Luksemburgu, zatwierdza przyjęte na niej oświadczenie i wzywa do jego szybkiego i pełnego wdrożenia oraz podjęcia działań następczych.

5. Rada uważa za kluczowe wzmoczenie współpracy między UE a Turcją w zakresie wspierania uchodźców i migracji, i ma nadzieję na osiągnięcie z Turcją porozumienia w ramach kompleksowego planu opartego na wzajemnych zobowiązaniach. Rada popiera trwające prace zmierzające do opracowania planu działania i oczekuje na przeprowadzenie dyskusji na jego temat z myślą o osiągnięciu porozumienia w tej sprawie.
6. Rada z zadowoleniem przyjmuje decyzję o znacznym zwiększeniu finansowania z regionalnego funduszu powierniczego UE, ustanowionego niedawno w odpowiedzi na kryzys w Syrii (fundusz „Madad”) i dysponującego kwotą ponad 500 mln EUR ze środków unijnych, do której dołączone zostaną wkłady państw członkowskich UE i innych krajów. Proponuje się objęcie zakresem tego funduszu także Bałkanów Zachodnich.

7. Rada przypomina o znaczeniu zaangażowania się w szeroko zakrojony dialog z afrykańskimi krajami pochodzenia i krajami tranzytu w celu wspólnego zarządzania przepływami migracyjnymi i azylowymi w duchu partnerstwa, podmiotowości i wspólnej odpowiedzialności. W tym kontekście Rada z zadowoleniem przyjmuje starania przewodniczących Rady Europejskiej i Komisji oraz prezydencji Rady UE, w ścisłej współpracy z wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą Komisji, w ramach przygotowań do szczytu w Valletcie w dniach 11 i 12 listopada, i zachęca wszystkie zaangażowane strony do znalezienia wszechstronnych i wyważonych rozwiązań oraz poczynienia wyraźnych postępów we wszystkich priorytetowych dziedzinach projektu planu działania. Rada oczekuje szybkiego zakończenia projektu planu działania i podkreśla znaczenie zaangażowania w ten proces przedstawicieli obu stron na najwyższym szczeblu.

8. W tym kontekście Rada apeluje o ściślejszą współpracę z partnerami afrykańskimi poprzez prowadzony na szczeblu kontynentalnym dialog między UE a Afryką w kwestiach migracji i mobilności, unijne strategie regionalne (Sahel, Róg Afryki, Zatoka Gwinejska) oraz dialogi (z Rabatu, z Chartumu) i zawartą w Kotonu umowę o partnerstwie w celu wspólnego stawienia czoła aktualnym wyzwaniom za pośrednictwem pomocy humanitarnej, polityki rozwojowej i pomocy rozwojowej oraz wysiłków zmierzających do zapewnienia stabilności i wzmocnienia odporności. Przyjmuje również z zadowoleniem postępy w zakresie tworzenia nadzwyczajnego funduszu powierniczego na rzecz stabilności oraz eliminowania przyczyn migracji nieuregulowanej i przesiedleń w Afryce; przypomina o potrzebie zwiększenia finansowania poprzez dodatkowe wkłady państw członkowskich.

9. Rada zachęca do udziału w trwających dialogach wysokiego szczebla na temat migracji z głównymi krajami leżącymi wzdłuż głównych szlaków migracyjnych do Europy, prowadzonych przez wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą Komisji oraz innych właściwych komisarzy, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi. Te dialogi wysokiego szczebla na temat ogólnej strategii w dziedzinie migracji i azylu powinny być prowadzone w duchu partnerstwa i powinny pomóc w znalezieniu punktów oparcia i zwiększeniu współpracy, zwłaszcza w dziedzinie readmisji. Należy uruchomić wszelkie narzędzia służące zacieśnieniu współpracy w dziedzinie powrotów i readmisji, tak by readmisja stała się głównym tematem dialogów z krajami pochodzenia migrantów o nieuregulowanym statusie.

Rada ponownie wzywa Komisję, by wspólnie z ESDZ zaproponowała w ciągu sześciu miesięcy kompleksowe i dostosowane do indywidualnych potrzeb pakiety na rzecz wzmocnienia ogólnej współpracy z państwami trzecimi w celu skutecznego wdrażania readmisji i powrotów. Dialogi te będą także kluczowym instrumentem dalszego wdrażania rezultatów osiągniętych w Luksemburgu podczas Konferencji Wysokiego Szczebla w sprawie Szlaku Wschodniośródziemnomorskiego i Zachodniobałkańskiego oraz na szczycie w Valletcie.

W związku z tym odnotowuje w szczególności owocne rozmowy wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej Komisji z ministrami spraw zagranicznych Grupy Pięciu na rzecz Sahelu w dniu 17 czerwca oraz rozmowy z Nigrem w dniach 17–18 września, z Senegalem i Etiopią przy okazji posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego ONZ w Nowym Jorku w dniu 29 września, a także zbliżające się kolejne rozmowy z Etiopią oraz Komisją Unii Afrykańskiej w Addis Abebie w dniu 20 października.

10. Rada z zadowoleniem przyjmuje szybkie rozmieszczenie europejskich oficerów łącznikowych ds. migracji w delegaturach UE, co będzie stanowić ważny wkład we współpracę z kluczowymi partnerami.
11. Rada z zadowoleniem przyjmuje zwiększone wsparcie na rzecz UNHCR, Światowego Programu Żywnościowego oraz innych programów i wyspecjalizowanych agencji, jak zdecydowano na nadzwyczajnym posiedzeniu Rady Europejskiej w dniu 23 września. W tym względzie, jak określono w komunikacie Komisji z dnia 9 września, Rada wzywa do dalszego zacieśniania współpracy z kluczowymi partnerami międzynarodowymi i z Organizacją Narodów Zjednoczonych, w szczególności z UNHCR, UN OCHA, UNDP, jak również z takimi organizacjami jak Międzynarodowa Organizacja ds. Migracji i MKCK. W tym względzie Unia Europejska apeluje do społeczności międzynarodowej o nasilenie starań na rzecz przeciwdziałania obecnemu kryzysowi.
12. Rada powtarza, że walka z siatkami przestępczymi handlarzy i przemytników pozostaje priorytetem, i z zadowoleniem przyjmuje przejście do drugiej fazy operacji EUNAVFOR MED SOPHIA na pełnym morzu, zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. b) ppkt (i) decyzji (WPZiB) 2015/778, co jest ważnym i dokonany w odpowiednim momencie krokiem w celu zakłócenia modelu biznesowego przemytników migrantów; z zadowoleniem przyjmuje także przyjęcie w dniu 9 października rezolucji RB ONZ nr 2240. Rada zwraca się do wysokiej przedstawiciel / wiceprzewodniczącej Komisji, by kontynuowała prace na rzecz umożliwienia przejścia do kolejnych faz operacji.

13. Rada z zadowoleniem przyjmuje również wzmocnienie EUCAP Sahel Niger, co umożliwia dalsze kluczowe prace wspierające władze nigeryjskie w zapobieganiu, kontroli i zwalczaniu nieuregulowanej migracji przez Niger, a zwłaszcza Agadez, wraz z szybkim utworzeniem pilotażowego ośrodka wielofunkcyjnego oraz wsparciem dla rządu Nigru. W tym kontekście można by przeanalizować sposoby wzmocnienia misji EUCAP Sahel.
14. Rada podkreśla, że rozwiązanie konfliktu libijskiego pozostaje kwestią zasadniczą dla wszelkich wysiłków na rzecz rozwiązania problemu przepływów migracyjnych wzdłuż szlaku środkowośroziemnomorskiego, i przypomina, że UE jest gotowa odnowić wsparcie dla władz libijskich w zakresie przeciwdziałania problemowi nieuregulowanej migracji, szczególnie w dziedzinie zarządzania granicami i zwalczania handlu ludźmi.
15. Rada wspiera wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą Komisji oraz Komisję w ich nieprzerwanej pracy na rzecz szybkiego wdrożenia wyżej wymienionego planu, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi – oraz wzywa je do dalszego wzmocnienia zewnętrznego wymiaru polityki migracyjnej UE, także poprzez współdziałanie z innymi partnerami społeczności międzynarodowej oraz zacieśnienie współpracy z państwami trzecimi pochodzenia i tranzytu.
